

Nəbi Xəzri
Xocalıda ərik ağacı

**"Atamı, anamı Xocalıda öldürdülər. Ərik ağacımızı yandırdılar...
İndi yuxularda həmişə ərik ağacımızı çiçəkləyən görürəm"**

Qızçığazın dediklərindən

O, yandı, atəşi
tutdu aləmi,
Endi yerə Günəş –
göylərin tacı.
Qanlı cinayətə
abidə kimi,
Yüksəldi qapqara
ərik ağacı.
Rəzalət səsləndi
bütün cahanda,
Bu alçaq adına
yaraşır ancaq!
Ağac sahibinə
güc çatmayanda
Ağacın özündən
intişam almaq!
Sən ey həqiqəti
unudan yağı,
De, nə edəcəksən
bəs qisas çağı?
Qışın yuxusundan
oyandı torpaq,
Dünyanın gözləri
ərikdə qaldı. –
Bahar - nəfəsini
duyanda torpaq,
Köklərdən
bir şiv ucaldı.
Əziz anasıdır

Vətən - ağacın,
Ana gözlərinin
yaşı dayanmır.
Doğma torpağında
bitən ağacın,
Budağı yansa da,
kökləri yanmır.
Əriyin bir yeni
budağı doğdu.
Budağa ana tək
süd verdi köklər.
Ucaldı səmaya,
günəşə doğru,
Gəldi bu torpağı
səcdəyə göylər.
Bir ayda boy atdı
budaq bir qulac,
Dağ onu oyatdı
öz nəfəsiylə.
Dünən yuxularda
gül açan ağac,
Bu gün çiçəklədi
yaz nəfəsiylə.
Yad gözlər ağaca
kinlə baxdı ki...
Əllər göy budağı
kəsməyə gəldi.
Göylərdə elə bir
şimşək çaxdı ki,
Şivlər kəsilmədi,
əllər kəsildi.
Çiçəklər torpağın
arzu-kamıdır,
Gündüz də düşmənçin
gecə olacaq...
Bu hələ təbiət
intişamıdır,
Gör insan qisası
necə olacaq!
Qızım, körpə budaq –
çiçək açdıqca,
Qəlbin ora qonan
göyərçin oldu.
Günəş yolumuza
ışığı saçdıqca,
Sənin yuxuların
qızım, çin oldu!

*Xəzri N. Xocalıda ərik ağacı : şeir // Seçilmiş əsərləri. 2 cildə. -
Bakı : Lider, 2004. - C.1. - S.98-100.*